

паметъта на човѣка е по-силна. Колкото по-силна е паметъта на човѣка, толкова повече енергия изразходва той. Който иска да има силна паметъ, той трѣбва да се стреми къмъ увеличаване свѣтлината на съзнанието си.

Съвременнитѣ хора се занимаватъ съ високи идеи, съ голѣми работи, а на дребнитѣ не се спиратъ. Щомъ се отнася до редъ, порядъкъ, чистота, тѣ считатъ тия нѣща за маловажни. Обаче, природата изисква отъ човѣка, именно, тия нѣща: чистота, редъ и порядъкъ. Тя иска всѣко нѣщо да се поставя на мѣстото си. Тя иска всѣка дума да се поставя на своето мѣсто и да изразява точно това, което съдържа въ себе си. Когато момъкътъ каже на момата, че много я обича, това означава, че той има намѣрение да я изяде. Коя домакиня не обича кокошкитѣ си? Тя ги обича много, защото има предъ видъ да ги заколи и изяде. Като заколи кокошката си, тя ще я изчисти, ще я опече, съ цель да я сложи на трапезата предъ гоститѣ си, да се похвалятъ съ това, което е отгледала. — Това не е обичъ. Да те обичатъ по човѣшки, това значи, да те изядатъ. За предпочитане е по-малко да те обичатъ, за да не те изядатъ. Въ обичъта си човѣкъ започва добре, свършва зле. Само вѣчнитѣ нѣща могатъ да се обичатъ, а не временнитѣ. Като обичате вѣчнитѣ нѣща, вие се сливате съ тѣхъ, ставате едно цѣло. Когато две сщества на небето се обичатъ, тѣ се вливатъ едно въ дру-